

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:

Brasovu, piata mare Nr. 22. — „Gazetă“ ese:

Joi si Duminica.

Pretul abonamentului:

pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni

3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu sén

28 franci.

Anulul **XLI**

Se prenumera:

la postele c. s. r. si po la dd. corespondenti.

Anunțurile:

ună serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.

v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-

francate nu se primescu. — Manuscrise nu se

retramtu.

Nr. 16.

Dumineca, 26 Februarie | 10 Martiu

1878.

Pacea.

Brasovu, 9 Martiu 1878.

„Pacea s'a subsemnat!“ Mii de telegrame, corespondentie, articole vestesecu lumei acestu faptu. Sar' crede, ca scirea, ca unu resbelu atatu de crancen cu acel'a dintre Russi'a si Turci'a s'a finit, n'r fi trebuitu se produca bucuria cea mai mare intre totte poporele civilisate ale Europei. Din nenorocire, nu este asia. Puçini au fostu, cari s'a bucurat, ce-i mai multi au primitu acea nuvela c'unu simtii de neincredere, de displacere. De aci vine, ca toti se intréba: Ce va urmá dupa pace?

Dupa pace naturalmente n'r trebui se urmeze decatu numai o paciuita desvoltare a lucrurilor. Intrebarea aceea d'r nu ar' avea locu dea ar' predomini convictiunea in Europa, ca pacea russoturcesca, care s'a subsemnat la 3 Martiu in mihiu orasului chrestinescu San Stefano, situat in departare cam de unu milu de Constantinopolu, contiene o solutiune multiamitóre a multu incurcatei cestiuni orientale.

Cu asemenei sperantie frumóse nu se mai amasesc inse nimenea. Cestiunea orientala este abia la inceputulu solutiunei sale si multa apa va mai curge pe Dunare in josu, pana ce va prinde radacina noua ordine a lucrurilor pe peninsul'a balcanica. D'r unu faptu este necontestabilu: Pacea inchiaata intre Russi'a si Turci'a inaugureaza noua acésta ordine. Dela diu'a subsemnarei acestei paci se va datá regenerarea Orientalui europeanu.

Statele europene cu França in frunte luasera la 1856 caus'a Orientalui in man'a loru si pe basa comunitatii de interesse ce aveau in orientu stabilisera principiul comunei procederi la regularea destinelor poporelor dela Dunare si Balcani. Dela 1870 incóce principiul acest'a numai in forma s'a mai pastratu pana astazi, in fapta elu numai esiste.

Russi'a ajutorata de Germania a luatu singura in mana regularea lasamentului turcescu. Ea, poterea cea mai interessata in orientu, s'a facutu executoriul testamentari alu imperatiei musulmane.

Tiarulu tuturor Russiei a luatu d'r asupra a face impariéla, si romanul dice forte nimeritu, ca „cine imparte, parte'si face.“ Russi'a n'r fi returnatu tota experientele filosofiei omenești, dea nu s'ar' fi silitu, ca la facerea pacii se si asigure sie'si catu mai multe resultate, dea nu s'ar' fi cautatu de interesele sale proprie inainte de a se gandi la interesele altoru state.

Ecă d'r cu puçine cuvinte caus'a neliniscirei, ce domnesce in Europa, cu tota, ca s'a anuntiatu subsemnarea pacii, ecă esplicarea intrebarii, ca ce va fi dupa acésta. Fivoru multiamite mările poteri garantate cu arangamentulu dintre russu si turcu? Nu a uitatu Russi'a cumva la facerea pacii cu totalu de interesele Europei?

Ori-catu de multu ar' fi negligeatu Russi'a pe unu séu alt'a din marile poteri, facia de care nu a luatu pote nici unu angajamentu, care'a nu avea multami nimieu, nu ar' fi pusu pe nimenea in vimire, toti ar' fi aflatu naturala acésta procedere. D'r unu micu statu esistá pe facia pamantului, de care Russi'a nu trebuia se uite nicidecum, caruia ei datorea in gradu insemnatu successele reportate pe campulu de lupta, dela care nu a avutu decatu numai bine si care niciodata nu ar' fi potutu se-i faca vreunu reu — acestu statu era Romani'a.

Russii au ignorat pe aliatii loru, caror'a le datorescu cea mai mare recunoscintia la facerea pacii si dea se credemu sciriloru respandite, voiesce chiaru a le calcá in pecioare interesele de vietia. Acésta cruda procedere n'l arata pe russu in tota gologata lui, adeveresce tota temerile ce esistau in privint'a tendintielorui Russiei in Orientu. Paca s'a subsemnatu, d'r ea nu multiamesce, dea numai pe russi. O astfelu de pace nu poate fi durabila.

Programul partitului opositional croat.

S'apropia primavera si cu ea o noua campania opositionala in Austro-Ungaria. Pactul dualisticu intre Austria si Ungaria inca nu s'a inchiaiatu, provisoriu continua si avemu prospectu de a ne bucurá inca multu timpu de binefacerile lui. Peste trei luni spira mandatulu camerei prezente ungare, si se pare, ca in vederea nouelor alegeri s'a reorganisatu partitul opositional croat, care tientesce la modificatiunea pactului, ce l'a fostu inchiaiatu Croati'a cu Ungaria la 1868 si care s'a revidat inca odata la 1872, pe candu erá Lonyay ministru-presedinte.

Pactul croato-ungaru a avutu d'r pana acum doue editiuni si opositiunea croata voiesce se-i prepare si a trei'a editiune. Croatii sunt ómeni practici, ei, cumu dice romanul, „tacu si facu“. Totudeauna, candu se apropia momentulu favorabilu, ei 'lu sciu intrebuintia cu dibacia si rezultatulu este: unu profitu catu de micu. Se multiu-mescu apoi si cu acest'a si-si dicu, ca de alta ocasiune se voru profitá si mai multu. E lesne croatiloru, 'mi veti reflectá, ca-ci ei au mare sprijin la curte, in armata si apoi 'si-au conservatu autonomia nationala, desi in modu mai restrinsu. Asia este, ei au fostu mai favorisati de sorte d'r cu tota astea nu 'su multiamiti, voiescu totu mai multu. In privint'a acésta au potutu se invetie ceva si dela maghiari, cari acuma nu voru prea avea bucuria de scolarii loru. Destulu ca croatii dupace au tacutu multu timpu, credu astazi ca a sositu momentulu, ca se pota lucrá cu succesu pentru a trei'a renoire a pactului. In timpuri estraordinarie cresc opositiunali că buretii din parlament si astfelui, spera si Dr. Makanea cu ai sei ca partitul opositional va ajunge la majoritate in camer'a croata si dalmatina si ca va reusiti a restabili integritatea regatului triunitu si a modificar pactulu croato-ungaru in sensulu unei perfecte paritatii cu Ungaria. Partitul opositional croat s'a constituitu sub conducerea lui Dr. Makanea si a publicat in „Primorac“ urmatorulu programu:

1. Integritatea regatului triunitu trebuie érasi restabilita si partitul intetiesce prin urmare in corporatiunea granitiei militare, a Dalmaciei si a Fiumei.
2. Numai diet'a regatului triunitu astfelui restabilitu pote se inchiaie contracte valide pentru tiéra; acésta dieta va desbate, respective va modificar pactulu ungaro-croat.
3. Partitul tientesce prin urmare la o astfelu de modificatiune a pactului acestui'a, care va face, ca Croati'a se aiba totu aceeasi positiune facia de Ungaria, ca acésta facia de Croati'a.
4. In afacerile interne partitul va desvoltá o activitate pentru reforme liberale.
5. Partitul sustiene asemenei silentie reformatorie, ce se voru areta in sinulu poporului croat si combatte tendintie contrarie.
6. Constitutiunea din Decembre si pactulu ungaro-croat este consideratu de catra partitul că unu status quo, care va trebui se fia modificat in sensulu atinsu si adusu in consonantia cu dreptulu de statu alu tierii.
7. Pana atunci inse pactulu numit uva fi punctulu de manecare si directiva pentru indatoririle positive de dreptu de statu.
8. In casu inse, candu acestu partitul ar' ajunge a avea majoritate in camer'a dalmatina séu in cea croata, va considerá restabilirea integritatii si a continuitatii de dreptu că o conditio sine qua non pentru participarea la desbaterile parlamentare.
9. Partitul se va stradui in camera atatu, catu si afara din ea intr'acolo, ca legile se fia executate impartialu si ca binele moralu si materialu alu poporului se fia inaintat.

Press'a francesa si Romani'a.

Pana mai eri alaltaeri diuariile francese cu prea puçina exceptiune combateau aspru participarea

activa a Romaniei la resbelulu de facia si se pareau unu momentu ca Francia a incetatu de a mai fi pentru Romani'a ceea ce a fostu: protectoarea poporului latinu dela Dunare in bine si in reu. In adeveru ca francesii erau prea preocupati de propriile loru necesuri si neintelegeri interne, decatu că se se pota ocupá mai cu deadinsulu de caus'a Romaniei. Ei, decandu au trebuitu se renuntie la rolulu conducatoriu in Europa, se pôrta cu-o resvera estraordinaria in cestiunile politice esterne. De unu timpu incóce inse vedu, ca nu este bine a stá prea la o parte, ca sunt mari interesse in jocu si França nu trebuie se fia cea din urma, care se 'si redice vocea in viitorulu congressu. Se facu incercari spre a se indrumá o intielegere intre fractiunile parlamentarie facia cu pericolulu din afara. Este d'r interessantu, ca totu intr'unu timpu s'a schimbatu opiniunea publica in Francia cu totulu in favorulu Romaniei. Francesii admirau vitejia soldatului romanu, d'r erau preocupati de ide'a, ca romanii au luptat numai pentru russi, ca se voru face si pe viitoriu vasalii Russiei. Astazi ei sunt de alta opiniune. Energetică atitudine a guvernului si parlamentului romanu si a tierii in cestiunea Basarabiei a facutu cea mai buna impressiune in Francia. Nici unu francesu nu se mai indoesce astazi in aceea, ca romanii voiesc a'si indeplini cu sinceritate missiunea, ce le-a increditu o Europa si ca au poterea fizica si morala de a fi unu zidu aperitoriu in Orientu. Astazi press'a francesa invoca pentru acésta tiéra protectiunea Europei, ce o merita in urm'a atitudinei sale resolute si vitejesci.

„La Press'e“ din Parisu scrie urmatórie: „O telegrama ne a vestit, ca fortaréti'a Vidinului avea se fia desertata de turci si ocupata nu de russi, ci de romani. Acésta satisfacere guvernului principelui Carolu va fi dobândit'o nu fora ostenela si fora mari silintie. In adeveru, russii uita adi cu deseversire serviciile ce li s'a adusu de aliatii loru; uita staruindu'a, cu care facura apelu la concursulu armatei romane, ca se fia in stare de-a se mantiené in pozitunile loru din giurulu Nicopolei, dupa grozav'a infrangere dela 31 Iuliu. Uita cu deseversire érasi, ca numai, multiamita silintielor romaniloru, infiorórea macelarire dela 13, 14 si 15 Septembre ordonata spre a se servatori aniversarea imperatului Alecsandru, nu remase fora resultate. Russii fura pretutindeni respinsi in ale trei dile, cu perderi imense, pe candu romanii pusera man'a pe o reduta ce deveni in una bas'a operatiunilor, care incetulu cu incetulu adusera cadera Plevnei.

„Departate de a fi recunoscatori aliatiloru pentru aceste servicii incontestabile, russii se pôrta adi mai totu atatu de aspru catra romani, ca si in privint'a turcelor. Se scie cu ce inderetnicia Tiarulu staruesce se i-se reintórcă Basarabi'a, astfelui incat principatulu va fi intreprinsu o campania victoriósa pentru că se ajunga a fi desmedulatu. In afacerea Vidinului, ca si in cestiunea Basarabiei, russii au aratatu acelasiu dispretnu pentru bunulu dreptu alu aliatiloru loru.

Vorbindu apoi de luptele romaniloru dela Vidinu, dice: Romanii platira aceste fapte de vitejia cu perderea a mai multoru sute de soldati, d'r diferitele loru incercari fura incoronate cu unu astfelui de succesu, in catu comandantulu turcu din Vidinu negotià dejá cu generalulu romanu in vederea unei predari, candu de odata se subsemnă armistițiulu. Décă acésta subsemnare ar' fi mai intardiatu macaru cu doue séu trei dile, romanii ar' fi ocupati cu garnisone Vidinulu in poterea dreptului de resbelu si prin faptulu cuceririi. D'r russii, arogandu-si dreptulu de a tratá si in numele aliatiloru loru, stipulasera, ca tota fortaretiele de pe Dunare se fia in manile russiloru. Prin urmare se pregateau se faca a intrá o parte din armata in Vidinu că si in Rusciucu si se arboreze

imperialu in acésta cetate cucerita noue parti din diece cu pretiulu sangelui romanu. D. Bratianu, presiedintele consiliului de ministri, protestă susu si tare. Densulu aminti angajamentele Russiei de a dă Romaniei tóte forturile de pe tierii Dunarei; principalele Carolu tramise depesia preste depesia la cartirulu generalu alu marului duce Nicolae si la St. Petersburgu. Acésta atitudine otrita pare c'a fostu incoronata de unu succesu relativu, pentru-ca armat'a romana va poté se intre in lainstrulu Vidinului. Intrebamu inse pe toti ómenii de buna credintia déca procederea Russiei in privint'a Romaniei e óre procederea unui mare statu pretinsu cu simtieminte cavaleresci in privint'a unui aliatu, care, cu tóta inferioritatea'i teritoriala si numerica, a sciu se faca servicie in impregiurari cu totulu dificile? Si ce ar' trebui se se prevédia pentru viitoriu, déca Europa ar' lasa că Russi'a se lucredie dupa planulu ei?

Revist'a diuariioru romane.

Cetim in „Romanulu“:

„A spune, ca Domnulu Romaniloru 'si-ar' puté parasi tronulu in faç'a pericolului, este o ne-cuvintia in contra careia toti Romanii au protestat din tóte puterile, impreuna cu organele de publicitate de la noi care, semnalandu aceste calomnii, au fostu unanime in a le respinge cu indignare.

„In ceea-ce s'atinge, ca ingeniarii romani au studiatu séu studia Dobrogi'a, acésta este érasi una din acele calomnii, pe care cu desgustu le respinge natiunea. Catu pentru strainatate, va fi de ajunsu — că se nimicésca si-acésta calomnia — dechiararea ce chiaru mai de una-di facu guvernulu in Senatu, ca nici nu s'a gandit u se transmita pe cineva cu scopu d'a studia Dobrogi'a si ca nimeni nu pote admite unu singuru momentu, ca ea s'ar'puté primi de Romani, in schimbulu districtelor din Basarabi'a.

„Este asemenea o stupidă calomnia chiaru banuiel'a, ca Romanii ar' fi atatu de copii, in catu drepturile loru cele mai temeinice se si-le sustienă prin turburari séu vrajbe intestine. Reu de totu facu dér' cei cari mai cutéza chiaru acumu se mai siuiere calomni'a, ca poporul romanu este o turma servila, careia oricine i-ar' puté impune că stapanu instrumentele sale cele servile. Astadi lumea tóta a vediutu c'acestu poporu simte, cugeta, voiesce si scie a-si sustiené vointi'a, chiaru cu pretiulu sangelui seu. La lucru dér', la lucru cu totii, cu linisce si cu taria, că se putemu se ne imprimu mai bine si mai curendu marea missiune ce ginta, simtiemintele cele nobile si virtutea au desemnatu natiunii romane in Oriinte. O singura nenorocire avea poporul romanu, si nenorocire mare, din care decursera tóte relele cate ilu napadira. Acea nenorocire a fostu, ca perduse increderea in puterea, in vigórea lui. Dér' cu sangele seu, isi redobandi conștiint'a despre elu insusi, si d'acumu sórtea lui este asicurata in contra ori-caroru incercari de cuceriri si de robia, via ele din afara, via ele din laintru. Acestu adeveru ilu cunósc acumu si Europa si opiniunea publica se intórce pe tóta diu'a in favórea Romaniloru. Noi staruimus si acum a sperá, ca cererea Basarabiei sa facutu de catra partit'a reactiunaria din Russi'a, ér' nu de catra cealalta partita, in capulu careia este Imperatorele Alecsandru.“

Relativu la subsemnarea pacii scrie „Romania libera“:

„S'a subsemnatu in fine multu dorit'a pace. Acum e anulu, Turci'a trufasia si haina, nevoindu se-si intieléga propriile interese si infruntandu cu nesocotintia consiliele Europei, respingea atatu minimulu cereriloru conferintiei catu si platoniculu protocolu dela Londonu, care lasa totulu la bun'a chibzuintia a guvernului otomanu, luandu numai actu de declaratiunile sale. Astadi, Turci'a sdrobita si sleita de puteri, este nevoita se primésca, cu anim'a strinsa de dorere, niscè conditiuni grele, niscè conditiuni nimicitore, pentru a puté scapá o participa din marele seu imperiu europeanu. Ne-norocita Turcia! de acumu inainte vei servi numai de exemplu statelor conduse de ambitiuni nesocotite.

„Dér' pacea a venit. O sòrte noua se pre-gatesce crestiniloru din peninsul'a balcanica; o sòrte mai buna, ca-ci li se va dă dreptulu de a se guverná prin ei insisi. Russi'a este vesela, ca scopulu seu este ajunsu. Crestinii din Turci'a potu fi de asemenei veseli, ca-ci, de si ruinati pentru multu timpu, ei voru respirá aerulu Balcaniloru fara

frica de jataganulu basibuzucului, ei voru puté avé o casa, o familia, unu petecu de pamantu.

„Din nenorocire nu putemu luá si noi parte la ospetiulu veseliei. Amu muncitu, amu luptatu, am jertfitu multu sange alu voiniciloru tierii, spre a aduce acésta di de serbatore multu incercatiloru Bulgari, si buniloru nostri aliatu de odiníora . . . Sudorile nóstre inse sunt uitate, si aceia cari in timpu de patru luni de primejdia ne imbraçisau fraticesc, ne multiumau cu recunoscintia, ne fagduiau o vecinica aducere aminte, privescu cu o cautatura dusmana lacrimile nóstre, dupa ce cu o ne-iertata dibacia ni le-au pricinuitu. Dér' destep-tarea s'a facutu.

„Cu tóte acestea vomu bine-cuventá pacea si vomu dori, că ea se domnésca neintreruptu in Orientu, pentru fericirea nedreptatiloru nostri vecini. Déca nu o potemu primi si noi cu cantece de veselia, cu iluminari si cu entusiasmulu unui poporu, care a lucratu la intemeierea s'a, cau'a nu suntemu noi. Amu crediutu, amu jertfitu pentru aliatii nostri, caror'a guvernulu romanu nu le-a cerutu nimicu in schimb, de catu pastrarea bunuriloru nóstre; amu primitu cu braçele deschise, cu anima prietena armatele russesci, pe imperatulu Alecsandru si august'a familia; ne-amu bucurat si ne-amu intristat u impreuna cu densii, ca-ci pri-veam cu aceiasi ochii situatiunea Orientalui. Dorerosa a fostu óra desamagirei... Astadi russii banchetéza triumfurile loru, ér' noi, aliatii din momentulu primejdiei, citim tristi, inveluiti in resemnare si cu o slabă radia de sperantia in dreptatea Europei, inchiearea pacei. Si cumu se nu fimu astfelii, candu odata cu vestea acestui faptu, intalnimu in organulu diplomatiei russesci, tiparit in Bruxelles, urmatorele cuvinte de amaratiune:

„Nu se pote admite, — dice „Le Nord“, — ca d. Bratianu se fi propus cu seriositate argumentulu, cumu-ca la Livadi'a principale Gorciacoff respinsese idea unei revindecari a Basarabiei romane. Candu d. Bratianu confiri cu cancelariulu Russiei la Livadi'a in cursulu tómnei lui 1876 nimeni nu se gandea la unu resbelu (?), si proclamarea independentiei Romaniei erá totu asiá de puçinu preveduta că si eventualitatea unei retrocesiuni a Basarabiei. Intre conferint'a dela Livadi'a si momentulu actualu, s'au petrecutu evenimente, de cari d. Bratianu, ni se pare, ca prea usiouru face abstractiune.

„Catu despre convențiunile russo-romane din Aprile 1877, pe cari le invoca ministrulu romanu in contra retrocesiunei Basarabiei, acelea erau intemeiate pe acestu principiu: „ca Romani'a nu va luá de locu parte la resbelu, si „ca va pastrá situatiunea internaționala, ce-i erá statornicita „prin tractatulu dela Parisu.“

„Nu este trebuintia de o lunga argumentatiune spre a demonstrá, ca situatiunea, la care se aplicau convențiunile din Aprile, a fostu cu totulu transformata de insasi Romani'a, in diu'a, in care ea 'si-a proclamatu independint'a. „Este de ajunsu a se opri cineva unu momentu la urmarile „ce ar' avé pentru Romani'a aplicarea integrala a tractatelor din Aprile“, spre a se convinge, ca guvernulu romanu nu pote cugetá seriosu la invocarea convențiuniloru in starea actuala de lucruri.“

„Romanulu“ respunde, in urmatoriulu modu la argumentele, prin cari „Le Nord“ cauta a legitimá calcarea convențiunei incheiate la 4/16 Aprile intre Romani'a si Russi'a:

„Unu cetatianu trece pe podulu gărlei. Aude unu strigatu; se uita, vede unu omu intr'o vultore, sare in apa, ei da mana de ajutoriu si esu amen-dou la malu. Ajunsu aci cetatianulu vede, ca omulu carui'a i-a datu ajutoriu fratiesc, este chiaru acel'a, carui'a i-a fostu inchiriatu o parte din cas'a lui, si pléca acasa amendoi multiumiti, unulu de altulu. Peste cateva dile vine terminulu pentru plat'a chiriei conformu contractului; proprietariulu cere plata, chiriasiulu ei respunde: — Nu mai suntu datoru se'ti platescu. — Pentru ce? — Fiindu, ca invoiéla nóstra a fostu se 'mi dai cu chiria o parte din cas'a dumitale. — Ei bine, nu ti-amu datu-o? — Da, mi-ai datu-o: inse candu amu facutu contractulu a fostu vorba de cas'a ce aveai, si dumnéta in acestu intervalu ai mai cumperat u casa. Mai este ceva: Candu amu facutu contractulu era intielesu, ca dumnéta vei stá in odaile dumitale si eu voi ocupá pe cele inchiriate. Dumnéta inse ai esitu din odai, ai sarit u in apa si espuindu-ti viéta ai venit u si mi-ai datu o mana fratiésca, candu eramu intr'o vultore; deci singuri ti ai calcatu contractulu; deci nu-ti mai datorescu chiria stipulata. — Asia este c'acestu argumentu alu chiriasiului nu pote provocá decat u surisulu? Si cu tóte aceste citim o argumentare camu de feliulu acesta intr'unu diaru din cele mai seriouse, in diarulu Le Nord de la 1 Martiu.“

Totu relativu la pace scrie „Telegraphul“:

„Dupa catu vedem in depesiele ce publicam si dupa catu aflam, cu tóte, ca amu fostu o patere beligeranta, cu tote ca armat'a nostra a oprit desastrul armatei russe, cu tóte ca mii de ómeni si-au sacrificat u viati'a in giurulu Plevnei, Rahovei si Vidinului, cu tóte acestea noi amu fostu esclusi de la inchiearea pacei, nu se pomenesce in conditiunile de pace despre noi de catu in aceste evante: „Bulgari'a va coprinde Varn'a, Kiustengea, precum si Dobroge'a cu Delt'a Dunarei, pe care Russi'a dorește a le schimba cu Basarabi'a.“

„Dupa ce ni s'a tagaduitu unu dreptu, care ilu aveam, de a tratá si noi cu celu invinsu, apoi tóte sacrificiile nóstre remanu tacute in tratatulu de pace, tóte pagubile nóstre se uita si nu se aréta de catu totu fatala dorintia a luarii Basarabiei. Ce, Russi'a crede, ca nu va mai ave trebuintia de noi alta-data, că se ne umilesca astfelii, se ne ranésca in asemenea chipu amorulu nostru propriu? Crede óre ca nemultumirea să mai bine ur'a unui poporu, ori catu aru fi elu de micu, nu pote se'i faca reu? Se'si aduca aminte de 1854. Se cugete seriosu, ca-ci ingratitudinea este crim'a cea mai mare din tóte. Omoritorul este criminalu, ca a omorit u omu. Ingratul este criminalu, ca omóra simtiementulu recunoscintie.“

„Dorobantiul“ vorbindu despre telegram'a din Parisu, care comunica conditiunile pacii, dice: „Intra catu ne privescu pe noi aceste conditiuni, dovedescu inca odata, catu e de adevăratu proverbialu: „pe cine nu lasi se moră nu te lasa se traiesci.“ Pretensiunile absurde, nelegitime si imorale ale Russiei au devenit u mai mari. Din ele resulta nu numai, ca ea inca starniesce a i se inapoiá Basarabi'a, ci si ca a facutu pe Turci'a a cedá Bulgariei Delt'a (gurile) Dunarei, acordata noua prin tratatulu dela 1856 si stapanita pana acumu foră dreptu de catra turci. Aceste conditiuni facu se cada cu totulu masca.“ —

Conditiunile de pace.

O multime de versiuni circula despre aceste conditiuni. Unu biurou telegraficu voiesce se fi mai bine informatu că celalaltu. Adeverul inse este, ca pana nu se va publica testul oficialu alu tratatului de pace nu se potu cunóscce esactu conditiunile ce le contine. Pana acumu inse angesii au fostu mai bine informati de catu toti ceilalti, de aceea reproducem si noi aci datele ce le aduce „Reuter's Office“ din Constantinopolu despre tratatulu de pace:

„Contractul este inchisat u sub titululu: „Preliminarii ale pacii“ si contine 29 de articule dintre cari primele se referă la Muntenegru, Serbi'a, Romani'a, si Bulgaria. Desdaunarea sa stabilitu cu 1410 milioane ruble, dintre cari 1100 milioane sunt acoperite prin cesiunile de teritoriu in Asi'a, ér' 310 milioane sunt inca a se plati; despre terminulu si conditiunile platii nu s'a stipulat nimicu, se dice numai, ca guvernele contractante se voru intielege mai taridu asupra modalitatilor platii. Bulgaria se va margini de riulu Karasu si se va estinde peste totu litoralulu lui de estu pana la Varn'a si pana la Pirot, care va remaine la Bulgaria. Serbi'a capeta Spenica, Novi-Bazar si Vranja; Muntenegrul cuprinde Antivari, Podgoriti'a, Spuz si Niksich. Se va construi unu drumu militariu pentru comunicatiunea postala si telegrafica si pentru transportulu trupelor. Mohamedanii se potu reintorci in Bulgaria; déca in timpu de doui ani nu si voru regulá averyea, proprietatile loru se voru vinde in folosulu fondului pentru veduve si orfani. Materialul de resbelu alu fortaretilor bulgare remane proprietate a Turciei. 50,000 russi voru ocupá pe unu timpu de doi ani aproxi-mativ Bulgaria, se voru sustine din budgetulu tierii pana atunci, pana va fi formata milita'bala bulgara si remanu in comunicatiune cu Russi'a prin Romani'a (?) si prin porturile mari Negre, Varna si Burgas; despre ocuparea Erzerumului si a Trapezuntului nu se face amintire; — Romani'a se impunerecesc a'si formula directu pretensiunile de desdaunare — Serbi'a si Muntenegrul nu primește desdaunare in bani. — Darile restante din Herzegovina si Bosni'a nu se voru mai plati (Turciei); Veniturile acestor tieri pana la anulu 1880 voru servi pentru a desdauná jertfe insurectiunei, reclamatiunea austro-ungara si pentru alte trebuinte locale. — Strimtorile mari remanu libere pentru navigatiune. — Russi'a

șapta Dobrogi'a numai, că se o dă în schimbul Basarabiei. — Certele confinirie turco-persiane se voru regulă în curundu. Contractul, care se va ratifică după 14 dile este obligatoriu dela dat'a subscrierii. Nu se face însă intr'ensulu amintire de ratificatiune prin congressu, de capitulatiuni si de aliant'a russă turcescă. — Comisari russesci, turcesci si bulgarescioru regulă tributului Bulgariei. — Herzegovin'a si Bosni'a primesc reformele stabilite de conferenția din Constantinopolu — Thessali'a si Epirul vor fi organizate că Cret'a in an. 1868 — Catalogii russesci dela muntele Athos se voru bucură si de aci inainte totu de aceleasi privilegie. — Russii voru evacuă teritoriul ocupat din Europ'a in timpu de trei luni, Asi'a o voru evacuao in timpu de siese luni. — Drepturile comisiuniei Dunarene la Sulin'a remanu intacte; Pórt'a e provocata a restabili navigatiunea pe cheltuiel'a s'a.

Aceste sunt lineamentele principali ale tractatului de pace, cumu ni le comunica biouroul telegraficu anglosau. Datele lui „Reuters Office“ nu consuna cu cele ale foilor parisiene in tōte pmantele, cu tōte aceste ni se paru mai aprōpe de adevăr. Din tōte inse nu resulta nici unu bine pentru Romani'a!

Din replic'a dlui Cogalniceanu

la respunsulu interpelantului Dimitrie Ghic'a in sedinti'a dela 13 Febr. v. reproducem partea din urma referitoria la atitudinea si la relatiunile guvernului romanu cu cabinetele marilor poteri si in deosebi cu alu Austro-Ungariei:

„Ni se mai dice unu cuventu greu, acel'a, ca suntemu reu veduti in strainatate, ca nu inspira incredere si consideratiune tramsisii nostri in afara! Am onoarea de a afirmă dui Dimitrie Ghic'a, ca nu este astfel; sunt prea micu, nu este meritulu meu, pentru că se primesc laude esclusive, d'rvinu a ve spune, ca suntemu datori energiei si patrio-tumului tieri si mai alesu sangelui, nu a 15 mii de romani, ci a 5—6 mii, acestora datorim, ca nici odata, nici odata, o repetu, Romani'a nu a fostu mai susu pusa in stim'a poterilor europene, că astadi. (Aplause.) Si tocmai acea potere, care se arăta, ca ne ar' fi ostila, acea potere, care are interesu vital, in acesta tiéra, acesta potere potem declară, ca are cea mai deplina incredere in noi, in guvernul nostru; si sciti pentru ce are acesta incredere? O are pentru-ca amu fostu leali catra dens'a, pentru-ca ne amu tōte angajamentele ce amu luatu catra dens'a.

In momentulu ce a trecutu armat'a russescă in tiéra, n'am dusu la Vieu'a; ca-ci déca Russi'a că vecina are interesu in tiér'a nostra, apoi este si cealalta vecina Austro-Ungari'a, care are si ea interesu la Dunare; si am aretat tu ce socoteam, totu ce vremu a face. Am facut'o acésta, pentru-ca in cestiunea tierilor dela Dunarea de josu, am convictiunea, ca in viitorul congressu glasulu Austriei va fi celu mai ascultat. Apoi unde se vede neprinciperea, inca pacitatea, pe ce se sustiene, ca nu insuflam incredere, si ca guvernul austro-maghiaru, mai multu de ori-care, nu crede in noi? Acésta nu esista, pentru-ca nu am ascunsu nimicu, pentru-ca nu am facutu unu pasu foră a aretă ce viamu si unde viamu! A fostu vorb'a, ca viamu se declară pe Domnul de rege. Austri'a mi-a facutu onoarea de a-mi spune, ca acestu titlu in sine nu avea nimicu importantu, d'r' ca pote in momentele actuale ne va atrage dificultati pentru alte interesu mai importante; si atunci am respunsu; garantezu, ca titlulu de rege nici se va pronuntia, si asiā a si fostu. A fostu érasi frici său ingrijiti, cumu-ca noi amu vrea se intindemu dominatiunea nostra pe malul dreptu alu Dunarei, in spre Vidinu; si érasi am linisitc acese frici. Noi de secole amu traitu bine cu serbii si cu bulgarii. N'avem ce face in Vidinu! A mai fostu si o alta preocupare, aceea' adeca, déca vom merge cu armatele russiene pana la Adrianopolu. Amu respunsu, ca noi eram o tară a margini operatiunile noastre militare numai de-a lungul Dunarei, pentru aperarea tierii noastre, pentru revindecarea drepturilor noastre. Si erasi ne am tienutu de cavitu.

Déca dv. credeti, ca totusi politica nostra a fostu după, veniti cu dovedi si aretati-ne duplicitatea nostra! Areata-ne, ca Europ'a este in contr'a nostra. Noi sustinem in contra, ca nu este asiā; noi sustinem, ca nici Austro-Ungari'a, nici Russi'a nu face cestiune de persone; prea puinu le pasa, cine sunt pe aceste banci, ele nu se uita de cat la fapte! Dá, suntemu in dreptu de a sustine, cumu ca de vreme ce amu fostu leali, nu potem se fimu reu priviti! Din contra, că tōte guvernele leale inspiram incredere si suntemu stimati! Déca Russi'a, ne intrebati? A! d'r' astadi suntemu intr'unu conflictu cu Russi'a, asiā este, v'am spus'o cu franchetia, tocmai că se scie tiér'a. Dá, Rusi'a ar' voi se-i damu Basarabi'a si noi nu potem face asta. Déca ce voiti dv.? Se-i declară resbelu? Se ne spuscam la certa cu-o natiune, pe care astadi Europ'a in-treg este silta s'o respectez, s'o crutie.

Ei bine, ve mai repetu intrebarea: In fața acestei stari de lucruri ce voiti se facem si ce ati face d-vostra, de catu cu intelepciune, cu firmitate, cu patriotism, a dice si a respunde cumu amu si respunsu: „Non possumus?“ Déca va urma Russi'a a fi totu manioasa, cumu s'o impacamu? Spuneti-o dv. Se damu Basarabi'a? Nu! alta certa intre Russi'a si noi nu esista. Russi'a primisce independenta nostra, chiar o cerz, Russi'a primisce se ni se dă despagubire! Pentru neinteligere intre noi si Russi'a in print'a Basarabiei va otari Europ'a! Incapacitate este aci vorbindu si lucrându asiā? Déca aveți alta opiniune, spuneti-o pe fața; nu ve marginiti a acusă. Spuneti ce voiti? Voiti se declară resbelu? Déca atunci acăstă nu privesce pe d. ministru de esterne, ci pe ministru de resbelu si mai cu séma pe capulu cabinetului, pe principale. Politică de resbelu in contr'a Russiei, mi pare, ca voiti d-vostra! Si atunci ve declaru, ca nu va mai fi nevoie de a fi tacatu acumu la batranetie de incapabilu de catra principale D. Ghic'a; fiti incredintati, ca in acea di me voi dă eu singuru jousu dupa acăstă banca; ca-ci asi fi unu Don Chichot! Sunt deprinsu a-mi dă demissiunea si foră a asteptă că altii se mi-o căra, candu voiu avé convictiune, ca interesele tieri ceru retragerea mea! (Aplause.)

Cartea verde a Romaniei.

Ministeriulu afacerilor straine a impartit Cartea Verde. Ne credem detori a face publicului nostru o scurta dare de séma despre documentele ce contine acăstă colectiune, care incepe de la 22 Augustu 1876 si se finesce la 11 Septembre 1877.

Aceste documente suntu impartite in trei capitoile: 1. Situatiunea Romanilor in Turcia. — Constitutiunea otomană. — 2. Inapoiarea gurelor Dunarei. — 3. Independenția Romaniei, resbelulu cu Turcia, violarea crucierilor si de catre armatele otomane.

CAPITOLUL I. Situatiunea Romanilor in Turcia. — Constitutiunea otomană.

1. Unu reportu alu generalului Ghic'a, care se plange ministrului de esterne de positiunea echivoca, in care sta agentia romana la Constantinopole si de necontenitele greutati ce intimpina in protectiunea supusilor roman, „cari depindu mai multu de capriciulu autoritatilor musulmane, de catu de Agentia.“

2. O telegrama a generalului Ghic'a, prin care comunica guvernului promulgarea constitutiunei otomane si a articolului 7 privitoriu la Romani'a.

3. O telegrama a dlui N. Ionescu cerendu explicari in acăstă privintia.

4. O circulara a dlui N. Ionescu catra agentii romani pentru a denuntia guvernului straine atingerea facuta drepturilor Romaniei de Constitutiunea otomană.

5. O telegrama a generalului Ghic'a, care transmite guvernului respunsulu lui Savfet-pasia, ca art. 7 privesce si pe Romani'a, Serbi'a si Egiptulu.

Unu reportu alu generalului Ghic'a, care repeta cu mai multe amenunte cele dise in telegram'a de mai susu si care dice, ca Savfet-pasia in cursu convorbirei a afirmatu, ca „Romani'a face parte integranta de imperiulu otomanu, si, mai multu, este o provincia a imperiului.“ (22 Dec.)

7. O telegrama a dlui N. Ionescu care, in numele guvernului, declara ca afirmatiunea lui Savfet-pasia este de natura a aduce cea mai grava atingere drepturilor seculare alu Romaniei, si ca guvernul protesta in modulu celu mai formalu in contra violarii drepturilor tieri garantate prin tractate. „Responsabilitatea si consecintiele unei violari atatu de flagrant, adauge ministrul, cadu cu totulu asupra guvernului otomanu, care a ruptu legaturile, pe cari Romanii au sciutu totdeuna se le respecte.“ (22 Dec.)

8. O telegrama a dlui Degré, agintele diplomaticu dela Berlin, anunçandu ca guvernul germanu recunoscere legitimitatea protestarilor guvernului romanu in ceea ce privesce art. 7 si ca a insarcinatu pe ambasadorulu seu la Constantinopolu se examineze cestiunea. (24 Dec.)

9. O telegrama a generalului Ghic'a anuncia, ca toti representantii puterilor garante au gasit naturale demersulu guvernului romanu, afara de Sir Elliot, care a aretat cu totulu acelasi vederi ca Pórt'a. (26 Dec.)

10. O telegrama, prin care generalulu Ghic'a comunica guvernului retractarea lui Savfet pasi'a, care recunoște in fine, ca „Sublim'a Pórt'a n'a avutu intentiunea d'a lovi directu său indirectu in situatiunea Principatelor-Unite, precum ea resulta

din tractate“ si „ca constitutiunea este unu actu internationalu, care aru potē se schimbe efectul tratatelor“. Déca Savfet pasi'a repeta, in declaratiunea s'a, ca Romani'a face parte integranta din imperiulu otomanu. (26 Dec.)

11. O telegrama, prin care guvernulu Ghic'a anuncia, ca a inmanatu protestarea guvernului romanu reprezentantilor puterilor garante, si ca n'a avutu se sustienă legitimitatea ei de catu in contra ambasadorului anglosau, care a sustinutu interesele Portii cu o ardore mai multu de catu otomana. (27 Dec.)

12. O telegrama a dlui N. Ionescu cerendu, ca Pórt'a se declare formalu, ca Romani'a nu este coprinsa in provinciile otomane si ca legaturele ce ea are cu Turci'a aterna numai de vechiele capitulatiuni. (29 Dec.)

13. O telegrama a dlui Siendrea, prin care arăta, ca ambasadorii straini la Paris credu, ca calificarea „provincia privilegiata“ aplicata Romaniei nu este corecta. (29 Dec.)

14. Unu reportu alu dlui Siendrea, prin care explica cele contineute in depesi'a de mai susu si care repeta o convorbire ce a avutu cu Sadyk pasia, in care ambasadorulu otomanu a declarat, ca din parte-i era pentru aceea, că se se recunoscă independența absoluta a Romaniei si constituirea ei in statu neutru. (30 Dec.)

15. Unu reportu alu dlui Gheorghian despre convorbirea ce a avutu la Rom'a cu comitele Tornelli insarcinat cu afacerile straine, in lips'a dlui Melegari, bolnavu. D. Tornelli a declarat, ca tratatele escludu denumirea de suveranitate completa revenită de Pórt'a si a consiliat, ca Romania se urmează a-si dobandi deplin'a independența castigandu, dupa cumu a inceputu, unulu catu unulu tōte drepturile ei. (31 Dec.)

16. O telegrama a generalului Ghic'a anunçandu, ca Savfet pasi'a a declarat, ca nu potē face declaratiunea ce i se cere de guvernulu romanu. (1 Ianuariu.)

17. O nota a agentului romanu la Constantinopolu catra Pórt'a, prin care cere o declaratiune formală conforma cu dorintele esprimate de guvernulu romanu. (Va urmă.)

Divers.

(Miseria pe Campia) a luat dimensiuni inspaimantatoare. Unu proprietariu din Mociu de lenga Clusiu scrie lui „Bistritzer Wochenschrift“, ca la mosi'a lui venu cate 10—20 tierani pe di, rogandu-se de elu in genunchi, se le ajute, ca-ci déca nu, ar' trebui se păra de fome. Ei si-au vendutu vitele de multu spre a 'si cumpără cu banii ce-i luara pe ele, bucate pentru hrana de tōte dilele. Acuma nu mai au nimicu afara de pamanturi, ca nimenea nu mai voiesce se le cumpere si ar' trebui se mărga la cersite cu familie, déca nu le ar' ajută s. c. l. Si acești tierani sunt inca dintre aceia, cari posedu mai multu pamant si cari inainte cu cativa ani traieau in bune giuristari economice. — Nu scimus incatul pote se fia esagerata acăstă descriere, déca ne temem, ca ca nu spune decatul tristulu adevăr, ca-ci după cumu afilară si in alte parti ale Transilvaniei ear' mai cu séma in Tiér'a oltul ui miseria tieranului a ajunsu la culme. Ce face guvernul spre a delatură pericolulu unei fomele infecțioase in tiéra la noi? Ce măsuri a luat său are de cugetu a luă spre a ameliora trist'a situatiune a unei mări parti a poporatiunei tierii? Eata unu obiectu de intercaliune pe catu de urgentu, pe atatu de gravu. Ilu recomandam cu tot'adinsulu parintilor lui Patrie din Budapest'a.

(Moldován Gergely protectorul alu „strinsurei“ dela Alb'a-Iuli'a?) In processulu intentatul de catra dd. advocati: Cosieriu, Dr. Ratiu si Piposiu contra redactorelor lui „Kelet“ d. Carolu Békésy si contra lui Csávásy — de care facuram amintire in Nr. trecut — a sustinutu d. Békésy, ca pe pretinsii membri romani ai „strinsurei“ (adunare politice), despre care mintise corresponsante lui „Kelet“, ca s'ar' fi tienutu in Alb'a-Iuli'a, „i-au luat in aperare si Moldován Gergely in „Magyar Polgár.“ Audi Dta! faimosulu inspectoru de scole ungurescu se fia protectorul alu „strinsurei“ din Alb'a-Iuli'a. D. Moldován Gergely simtiendu gravitatea assertiunei dlui Békésy si nevoindu a fi suscipitatu, ca ar' fi luat parte mediatu său imediatu la acea „strinsura“, s'a grabit a declară in fă'a s'a „Magyar Polgár“ din Turd'a, ca pe timpulu acel'a a disu atatu catra redactorele lui „Kelet“, catu

si in „Magyar Polgár“, ca atunci nici nu a potutu recunoscere de credibile si temeinice datele lui „Kelet“ relative la „strinsura“, deoarece tocmai in acea zi si in dilele urmatorei candu se dicea, ca s-ar fi tienut „strinsură“ din Alb'a-Iuli'a sub presedintia lui Dr. Ratiu, s'a intinut cu acesta mai de multe ori in Clusiu si nu se potea ca Dr. Ratiu se se afle intr'unu timp la Clusiu si la Alb'a-Iuli'a. „De aci am manecatu — finesce Moldován Gergely — si datele aduse de „Kelet“ in privinta acăstă nici nu s'au adeverit tot. — La aperarea acăstă respunde redactorele lui „Kelet“, ca nici nu i-a trecut prin gandu a suscipitiună pe d. inspectoru scolaru, ca ar fi luat parte la „strinsura“, fia mediatu său imediatu. Patria pote se fia dăr' linistita!

(Licitatiune de scule false.) In lasamentulu episcopului Olteanu — scrie „Bihar“ — s'au aflat si multe scule, cari s'au estimat si vendut la licitatiunea lasamentului. Mai tardiu inse s'au dovedit, ca aceste scule au fostu cea mai mare parte false. Unii cumparatori, cari au luat bucată cu cate 150—200, au pagubit in urmă acăstă multu. Sumele intrate pentru aceste pretiose fara pretiu s'au pusu sub secuestru si li se voru reintorice pe catu va fi cu putintia. Mai multi dintre pagubasi voru incusă tribunalulu pentru ca estimarea a fostu necorecta, ca-ci au fostu admisi esperti neprincipetori de lucru.

(In celimba corespondenza primariului dela Budapest a cu primariul Venei?) La primaria Venei, scrie „Deutsche Ztg.“, a sosit o impartasire a primariului din Pest'a scrisa in limb'a francesa. Cumca limb'a maghiara nu e apta pentru o corespondinta cu primariul Venei a recunoscutu chiaru si primariul orasului Budapest'a, dăr' a scrie in limb'a germana nu s'au potutu decide nicidcumu, cu totă ca, precum e bine cunoscute, demnitariulu ungurescu din Budapest'a pôrta numele nemtiescu de „Kammermeyer.“

(† Dr. Ludovicu Arndts) renumitulu profesore de dreptu romanu la universitatea din Vien'a a repausatu in 1 Martiu a. c. Arndts s'a nascutu la 19 Augustu 1803 la Arnsberg a fostu unu scolaru alu celebrului Savigny si multa vreme professoru in München ear' la 1855 fù chiamatu la Vien'a la cathedra dreptului romanu. Elu lasă inderetulu seu unu monumentu neperitoriu in „Pandecte“ sale, cari sunt traduse deja in totă limbele europene. Va fi de interesu a se sci, ca pe tempulu candu era professore in München, Arndts numeră intre scolarii, cari ascultau la elu dreptulu romanu si pe printiul Carolu de Hohenzollern, astadi Domnitoru alu Romaniei. Arndts avea o parere mare despre eminentele calitati ale principelui Carolu si era mandru pe scolariulu seu de odiniéra.

(Generalul Cernat) a primitu dela comandantele fortaretiei Vidinului Izzet-bey o telegrama, in care i se aducu multiamiri pentru atitudinea démnă si purtarea generoșă a ostirilor romane catra poporatiunea din Vidin. Generalulu turcu, dice „Dorob.“, lauda nunumai disciplin'a exemplara ci si vitejia soldatilor romanii.

(Dela balu mascatu) „Unu oficieru rusu — scrie „Press'a“ — urmarie cu galanteriele sale russesci, la balulu mascatu dela theatru, pe dna Constantia C... masata. Spiritualei masce nu prea i placea se intre in conversatiune cu densulu. — Dăr' cine esti de fugi de mine? i dise galantulu oficieru. Nu cumva esti vreo angela? — Nu, resupuse elegant'a masca. — Atunci, pôte, vreo austriaca. — Nici austriaca. — Dăr' atunci cine esti? — Sunt Basarabi'a; esclama spiritual'a masca. . . . Oficierulu rusu se intorise la drépt'a impregiuru. Russia dăr' nu ne mai urmaresce Basarabi'a.

(Orfelinattele din Romani'a), „Mon. of.“ publica o lege, prin care se infintiează patru orfeline pentru crescerea si invietiatură filioru de militari cadiuti pe campulu de lupta său infirmi si anume, cate unulu in fiacare regiune agricola adeca, unulu in Oltenia, unulu in Romani'a-mare, unulu in Moldova de Susu si altulu in Moldova de Josu. Orfelinele se voru asiedia pe domeniile statului. Aceste asiediaminte sunt puse sub autoritatea ministeriului agriculturii, comerciului si lucrarilor publice. Unu consiliu de patronare va priveghiá asupra directiunei, disciplinei si invietiamentului orfelineelor. Administratiunea fiacarui orfelinatu este incredintiata unui directoru. Personalulu didacticu se va compune din profesori si siefi de ateliere. Invietiamentulu va fi primariu si practicu si va cuprinde pe lenga invietiamentulu

primariu, notiuni de agricultura, gradinaria si industria aplicata. Intretinerea orfelineelor este in sarcin'a statului.

(Unu oficier u rusu) — scrie „Dorobantiulu“ — intra eri in magasinulu dlu Ch. T. că se si cumpere nesce fireturi său nesce nasturi. Platindu ce avea se platescă si fiindu zoritu, bietulu omu plecă uitandusi pung'a, plina cu poli imperiali. Dupa o ora se intorice gafaindu, zapacit si aproape plangandu, că se intrebe despre punga. Care nu-i fù inse inmarmurirea, candu dlu Ch. T. c'unu aeru gravu ei presintă neatinsu obiectulu chinurilor lui. „Astă nu e faptu de Russu!“ esclama atunci oficierulu rusu si plecă confundat in multiamiri recunoscatorie.

(La Taborszky si Porsch in Buda pest'a) au mai aparutu de curendu urmatorele piese musicale: „Wenn die Schwalben heimwärts ziehn“ valsu de Philip Fahrbach jun. 80 cr. — „Reissaus“, polca rapede de Ph. Fahrbach jun. 50 cr. — „Polka liliputienne“ de Ph. Fahrbach jun. 50 cr. — „In Weidlingau ist der Himmel blau“ marsiu de Ph. Fahrbach jun. 50 cr.; — „II-dik Magyar Abránd“ de Abrányi Kornél, 1 fl. 50 cr.; — „29-ik Magyar Abránd de Székely Imre 1 fl. 50 cr.; — Diece cantece din pies'a poporala „Sárka Csíko“ pretiulu 1 fl. — „Marsiu de Plevna“ de Vilmos Krohn 60 cr.; — Cinci cantece unguresci poporale pentru voce si pianu de Bibor Gyula 60 cr.; — „Trei cantece poporale placute“ pentru voce si pianu de Huber Sándor; — „Dalok a török-magyar barátságrol, Plevna nota“ de Szentirmay Elemér 60 cr.; — „Lehel Dalai“ totu de acelasiu compozitoru 60 cr.; — „Csárdás“ compusu din mai multe melodii pentru pianu“ de Bibor Gyula 60 cr.

(Notabilitati din Vidinu) dupa visit'a de eticheta ce au facutu generalului Manu — scrie „Curierulu-Balassanu“ — s'au mai presentat odata inaintea dsale, rogandulu se aduca la cunoscinta M. S. Domnitorului omagiele loru si se lu intrebe respectuosu in numele loru, déca Vidinulu va remané său nu sub stapanirea romana. Candu responsulu va fi afirmativu, notabilii musulmani au declaratu, ca ei voru remané pe la locurile loru, ér' la din contra voru emigrá cu totii.

Sciri ultime telegrafice.

Vien'a, 8 Martiu. Inaltima S'a archiducele Franciscu Carolu tatalu Majestatii Sale a repausatu astadi.

Petersburg, 7 Martiu. Diuariulu oficialu alu guvernului declara, ca instrumentele pacii inca nu a sositu, si ca Ignatieff ilu v'a aduce in persoana imperatului. Totă combinatiunile dice acea foia sunt dăr' premature.

Constantinopolu, 7 Martiu. Turcii voru evacua teritoriul ce l'au cedatu in timpu de 15 dile. Marele duce Nicolae se astepătă aci pe Sambata.

Delegatiunile s'au deschis. Astadi Sambata, se asteptă, că cont. Andrásy se cera creditulu extraordinariu de 60 milioane. — In 7 Martiu avu locu unu consiliu mare de ministri. — Congresul inca nu e asiguratu. Foile russesci scriu, ca proiectulu de creditu austriacu e o mersu luata contra Russiei. „Petersb. Wiedomost“ pledéza contra congressului si dice, ca Austro-Ungari'a voiesce ca la acestu congresu se se micsoreze pretensiunile russesci, dăr' Russia nu va cedă nici o iota.

Ajutorie pentru raniti.

Brasovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primeite de subsemnatulu din comun'a Stupini (Brasovu) prin parochulu Ioanu Macsimilianu si tramise principiului Dimitrie Gr. Ghic'a, presedintele „Crucei rosie“ la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

Ioanu Macsimilianu, parochulu, colectante 10 fl., Elen'a Macsimilianu, preotesa 2 fl. 10 cr., Ioanu George Puju 2 fl., Zaharie Bersanu jun. 2 fl., George Rusu 2 fl., Nicolae Bersanu sen., curatoru bisericu 2 fl. 10 cr., George Dumitru Voicu, curatoru bisericu 2 fl. 10 cr., George Popovici 2 fl., Nicolae Comanu sen. 2 fl., Vasile Stanciu 2 fl., Ioanu Gimbleanu jun. 2 fl., George Puju 1 fl. 10 cr., Ioanu Sirbu 1 fl., Dumitru Negura 1 fl., George Bersanu 1 fl., George Lupu 1 fl., George Neguliciu 1 fl., Ioanu Gelca 1 fl., Vasile Spataru 1 fl., Ioanu Comanu 1 fl., Constantin Negura 1 fl., Ioanu Priscu sen. 1 fl., Ioanu Irimie Puju 1 fl., Nicolae Marinu 1 fl., George George Voicu 1 fl., Irimie Ioanu Blegu 1 fl., Nicolae Ioanu Blegu Nicolae Ioanu Blegu 1 fl., Dumitru Rusu 1 fl., Dumitru Rusu 1 fl., Dumitru Ionu Constantin 1 fl., George Zaharie Constantin sen. 1 fl., Moise Dragoselu 1 fl., Ioanu Voicu Vulcaneanu sen. 1 fl., Ioanu Bersanu Pipu jun 1 fl., Tom'a

Vledereanu 1 fl., Ioanu Brundusoiu 1 fl., Vasile Criveti 1 fl., Dumitru Serbanu 1 fl., Dumitru Spiridonu 1 fl., Ioanu Oprea 1 fl., Irimie Popoviciu 1 fl., Ioanu Tomosoiu 1 fl., Elen'a Ioanu Puju 1 fl., Maria George Paju 1 fl., Florescu N. Marinu 1 fl., Elen'a G. Neguliciu 50 cr., Elen'a G. Irimie, preotesa ved. 20 cr., Maria Iónu Sirbu 40 cr., Maria Iónu Vulcaneanu 10 cr., Flórea Sirbu 10 cr., Maria Iónu Blegu 30 cr., Paul'a I. Gelca 20 cr., Maria Iónu G. Basarab 20 cr., An'a ved. I. Gelca 20 cr., Flórea G. Serbanu 20 cr., Paraschev'a N. Blegu 30 cr., An'a Iónu Negura 30 cr., Elen'a George Voicu 20 cr., Maria D. Zsingga 30 cr., Elen'a C. Dobreanu 20 cr., Maria Iónu Bersanu 20 cr., Maria Iónu Gelca 20 cr., Paraschev'a D. Rusu 80 cr., Paraschev'a N. Popoviciu 30 cr., Maria Z. Bersanu 40 cr., Maria Iónu Piticiu 30 cr., Elen'a Tom'a Vledereanu 30 cr., Maria Moise Dragoselu 40 cr., Maria N. Comanu 50 cr., Elen'a Vas. Criveti 50 cr. Sum'a 71 fl. v. a.

Naseudu, la finitulu anului 1877.

Domnule redactore! Binevoiesc te rogu a publica in colonele „Gazetă“ ofrandele adunate pentru raniti romani prin subscrisulu. Primesc asigurarea destinsel stime, abdicate.

Dr. A. P. Alessi.

List'a Nr. 2. Iacobu Iliesiu 2 fl., Titu Malaiu 1 fl., Ioanu Malaiu 1 fl., Nare nume 1 fl., Virgilu P. Pecurari 2 fl., Iosifu Mihalasiu 1 fl., S. Thomi 1 fl., Iacobu Oradiei 1 fl. Sum'a 10 fl. v. a.

List'a Nr. 3. Prin domnisióra Lucretia Sanguianu si d. invetitoriu Vasiliu Strugariu din Parva: Vasiliu Strugariu 2 fl., Ioanu Sangeorgianu parochu in Parva 1 fl., Ioane Petruțiu, economu 1 fl., Dr. Iosifu Scurtu 1 fl., Vasiliu Rusu 50 cr., Ioane Calini 50 cr., Marcu Wider (evreu) 30 cr., Clemente Rusu 20 cr., Andrei Sandru Rusu 10 cr., Grigore Bohaiu 20 cr., Cosma I. Rusu 20 cr., Floriu Rusu 20 cr., Dumitru I. Ordace 20 cr., Marcu Scurtu 15 cr., George Scurtu 10 cr., Alecs'a Ordace 20 cr., Dumitru I. Ordace 20 cr., Grigore P. Ordace 20 cr., Natu Andreiu 10 cr., Mihaiu Rusu 20 cr., Macarie Basarab 10 cr., Ioane Burte 20 cr., Solomonu Bohaiu 10 cr., George Stativa 10 cr., Sebastianu Ordace 20 cr., Condru Natu Rusu 40 cr., Grigore Matron'a Sangeorgianu 10 cr., Nicolae Sangeorgianu 10 cr., Teodoru Sangeorgianu 10 cr., Ioanu C. Lupu 10 cr., Danila Puitieu 15 cr., Vasiliu S. Minicu 10 cr., Iacobu Strugariu 10 cr., Ioanu M. Sangeorgianu 10 cr., Natu Scurtu 10 cr., Georgiu Rusu 10 cr., Petru Ordace 10 cr., Vasiliu Selagianu 10 cr., Avram Nemesiu 5 cr., Doroteiu Brindusia 10 cr., Alecs'a Rusu 10 cr., Spiridonu Scurtu 8 cr., Dumitru Rusu 10 cr. Sum'a 12 fl. 23 cr. v. a.

Totu prin dsiór'a Sangeorgianu si d. Strugariu si mai adunatu: dela Elen'a F. Scurtu 1 metru pauza de bumbacu, asemenea dela Anastasia L. Ordace, Anastasia D. Ordace, Maria N. Andreiu, Tecla Mihaiu Rusu si Maria S. Ordace; dela urmatorele sa adunatu catu 1 camasie: Doce I. Strugariu, Maria P. Strugariu, Matrona L. Calusiu, Maria Alesandru Rusu, Alestaia C. Rusu, Maria N. Scurtu, Ioana Td. Rusu, Anastasia N. Dumitrescu; catu 1 parechia de ismene sa adunatu dela: Maria V. Scurtu, Savet'a D. Scurtu, Elen'a D. Rusu, Marfa Selagianu, Titian'a Scurtu, Dochia G. Rusu si Matrona I. Scurtu; dela Revec'a S. Bohaiu 1 sterg.; dela domna Elisabeta Ioanu Catone din Salva amu primitu 10 camasi si 10 parechie de ismene, ce a benevoit a adunata de femeile romane, diu comun'a Salva. Totă aceste se spedătă in dilele astese la loculu destinat.

Banatu-Comlosiu, 11 Februarie 1878.

Stimate dle Redactoru! Am onore cu datulu de azi a ve spedă 5 fl. 55 cr. v. a. că oferte benevoile adunate din comun'a acăstă pentru ostasii romani raniti in resbelul cu Turcia, pre lenga acea umilita rogare, că se binevoit si inaintă la loculu destinatii d'impreuna cu consemnatia alaturata a oferitorilor, ér' numele acelora, cari au contribuit, binevoiti a-le publica in pretiuitulu diurnalul a redigeti. Primiti s. c. l.

Maria Grofsioreanu, colectanta.

List'a ofertelor, colectate in favorea soldatilor romani raniti in resbelul cu Turcia, din comun'a Banatu-Comlosiu: Simeonu Dironca, caltinariu 25 cr., Ana Dogariu 50 cr., Teodoru Pascu 50 cr., Ioanu Pascu 50 cr., Vincentiu Ciocanu 30 cr., Iacobu Ciocanu 20 cr., Stefan Pesecanu din Kis-Orosz 1 fl., Andreiu Grofsioreanu 50 cr., Vasile Pascu 20 cr., Vichiencie Bucurescu 30 cr., Miletia Grofsioreanu 10 cr., Teodoru Pascu, eleva 20 cr., N. Grofsioreanu, docente 60 cr., Maria Grofsioreanu, invetitorul 60 cr. Sum'a 5 fl. 75 cr. v. a., din care suma 20 cr. s'au spesatu pentru expedițiune, ér' restul cu datulu de astadi 'lu trimitu.

Pianu in stare buna se vinde forte sfintu Doritorii se potu adresă la Redactiune.

Cursulu la burs'a de Vien'a din 8 Martiu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	63.10	Oblig. rurali ungare	75.30
5% Rent'a-argintu(im-prumutu nationalu)	67.20	" " transilvane	77.50
Losurile din 1860	111.50	" " croato-slav.	84.50
Actiunile bancei nation. 802.— instit. de creditu 233.50		Argintulu in marfuri	104.80
Londra, 3 luni	118.80	Galbini imperatesci	5.59
		Napoleond'ori	9.49
		Marci 100 imp. germ.	58.55

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipograf'a: Ioane Gött si fiu Henricu.